

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

2019/3

LIKVIDACE LEPRY – Společenství pomocníků misijních leprosárií

Milí přátelé Likvidace lepry,

letní měsíce máme spjatý, jak s časem prázdnin a dovolených, tak především i s časem „jiného režimu“. Letní horké dny nás přímo vybízí k tomu změnit zaběhnutou rutinu, ale i tak nějak cítíme, že ve skutečnosti se vše kolem nás stále ubírá kupředu.

(Pokračování na str. 2)

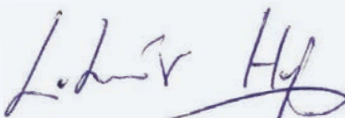
p o m o z t e j i m ž í t ! • w w w . l e p r a . c z

(Dokončení ze str. 1)

I když nám teploměry občas ukazují na první pohled nemsylná čísla, víme, že máme své povinnosti, kterým musíme dostát. Stejně tak je tomu na místech, která nazýváme „našimi projekty“, ať už jsme v indických nemocnicích sv. Josefa, ve středisku Ganta v Libérii, či na různých místech v Latinské Americe. Všude jsou lidé, kteří potřebují pomoc. Naopak v těchto časech je těch potřebných zpravidla nejvíce! Období sucha se střídá s obdobím dešťů a výtečně se daří nejen komárům přenášejícím malárii, ale i bakteriím způsobujícím lepru. Počty pacientů v letních měsících rapidně rostou. A i když je poblíž rovníku během dne k nevydržení, není zkrátka možné přestat s péčí o lidi, kteří jsou na práci našich zdravotníků životně závislí.

Toto vydání Misionáře malomocných by mohlo nést podtitul: „setkávání“. Nejprve se ohlížíme za milým setkáním při pouti přátel LL, která se konala prvního června v Ústí nad Orlicí. Abychom se poté vydali právě do Afriky, kde jsme se setkali s lidmi, kterým lepra, či vředy buruli změnily život. Ale kteří také zároveň pocítili bratrskou lásku a soucit jiných lidí.

Rád bych vám za všechny ty, kterým vaše dobrota a láska vstoupila do života, popřál krásné zbývající letní dny. Především vám přeji, ať je dokážete nikoli pouze přežít, ale prožít tak, abyste si v září mohli říci: „bylo to krásné léto...“

Lubomír Hajas

Pout' přátel LL

Již po osmém jsme se s vámi mohli potkat při národní pouti přátel LL. Tentokrát naše kroky vedly do kostela Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí. Mši svatou celebroul P. Jan Balík, prezident LL. Následovala přednáška a seznámení s činností Likvidace lepru. Rádi bychom především poděkovali P. Vladislavovi Brokešovi za milé přijetí.

Jak vaše pomoc pomáhá...

Dominic

„Na noze se mi objevily krvavé rány, které se nehojily a zvětšovaly, nevěděl jsem, co se děje,“ popisuje Dominic Siafa.

Je mu 52 let, pracuje jako elektrikář a učí ty, kdo se také chtějí stát elektrikáři. Se svou nemocí se vydal do nemocnice, ale ani tam mu nedokázali pomoci, nevěděli totiž, co mu je. Poslali ho proto do Ganty, jediné nemocnice v zemi,

kde se specializují na nemoci, které jinde léčit neumějí.

V rehabilitačním centru v Gantě mu udělali vyšetření a zjistili, že má vředy buruli – onemocnění, které způsobuje podobná bakterie té, která způsobuje lepru. Dominicovi byla nasazena léčba antibiotiky a každý den mu převazovali otevřenou ránu. Celkem by se měl léčit dva měsíce, polovinu té doby už má za sebou.

„Vypadá to už mnohem lépe, hojí se to,“ potvrzuje spokojeně Dominic Siafa. Těší se, až se bude moci vrátit ke své rodině – doma nechal manželku a čtyři děti. Vyléčení mu umožní vrátit se zpět do normálního života. Nemoc mu ztrpčovala život po tři roky.

Jonathan

Poblíž rehabilitačního centra v Gantě je několik domků, kde žijí někteří vyléčení pacienti do té doby, než si najdou své vlastní bydlení. Jeden z domků slouží jako krámkovna s výrobky, které dělají malomocní. Jde především o košíky, koše a tácky, které vyrábějí z palmových vláken.

Krámkou vládne Jonathan.

Drobný, usměvavý muž, který vypadá tak na dvacet let, ale je mu už skoro čtyřicet. Nejenže výrobky prodává, ale zároveň ze dřeva vyřezává sošky Madony s malým Ježíšem, betlém, či různá africká zvířata. Do Ganty přišel jako malé dítě v devadesátých letech, protože se nakazil leprou. Vyléčili ho, ale kvůli nemoci přišel o několik prstů. Přesto se od jiných bývalých pacientů naučil vyřezávat a vyrábí věci, za které by se nemusel stydět žádný profesionální řezbář.

„Jsem rád, že mi sestry sv. Consolaty daly možnost tady pracovat a mohl jsem se naučit to, co umím,“ vzpomíná na řeholnice, které se po desetiletí o rehabilitační centrum staraly. Sestry naučily i další pacienty plést zmíněné košíky a tato práce přináší obživu těm, kdo by se kvůli postižením způsobeným leprou těžko živili jiným způsobem.

„Mám pět dětí a díky tomu, co vyřezu a pak prodám, mohou chodit do školy,“ dodává Jonathan, který tak i přes své postižení může žít plnohodnotný život a starat se o svou rodinu.

Luisa

Plachá, usměvavá dívka s copánky, to je Luisa Luaz. Studuje na církevní škole, o kterou se stará jedna z letničních denominací. Onemocněla ale vředy buruli, a tak její rodina hledala, kdo by jí mohl pomoci. Pomoc našli v rehabilitačním centru v Gantě. Vzhledem k jejímu věku s ní přišla její matka, vzali s sebou i další sourozence. „Jsem ráda, jak se tu o mě starají, už je mi mnohem

lépe,“ potvrzuje Luisa. Až se úplně uzdraví, bude pokračovat ve studiu a vrátí se zpět domů. Chtěla by být kuchařkou.

Emmanuel

Součástí rehabilitačního centra v Gantě je oddělení pro nemocné tuberkulózou. Skládá se z mnoha domků, kde pacienti žijí. Léčba totiž trvá velmi dlouho – půl roku, rok. Někteří pacienti přicházejí i se svými rodinami. Na celé oddělení dohlíží Emmanuel S. Tokpa. Přestože je už v téměř důchodovém věku, je plný energie a na svou práci je velmi hrdý. Dělá ji už neuvěřitelných 31 let.

„Když mi byly čtyři roky, moje matka onemocněla leprou, v té době zemřel můj otec,“ začíná vyprávět svůj příběh. Jeho matka se sice uzdravila, potřebovala ale jeho pomoc. Jako jediné dítě se o ni musel naplno starat a nemohl chodit do školy.

Až když mu bylo sedmnáct let, mohl začít díky podpoře misionářů chodit do školy. Když dostudoval zdravotní školu, tak jeho matka zemřela. Lepru díky ní znal velmi zblízka a rozhodl se pomáhat lidem, kteří trpěli podobně jako ona. V roce 1985 tak začal pracovat v rehabilitačním centru v Gantě. Nejprve jako zdravotní bratr, postupně dostal na starost celé tuberkulózní oddělení.

Emmanuel má s manželkou pět dětí a celá rodina je propojena se zdravotnictvím. Manželka je zdravotní sestrou v nedaleké nemocnici, kterou provozuje metodistická církev. Nejstarší dceři je 38 let a je také zdravotní sestra. Syn je dokonce lékař. Nejmladší dcera nyní pracuje jako praktikantka v laboratoři v rehabilitačním centru v Gantě. S otcem se tak v práci potkává každý den.

„Jinde bych mohl pracovat za více peněz, ale tohle беру jako své poslání,“ vysvětluje Emmanuel. Cítí zodpovědnost za pomoc, které se dostalo jeho matce a chce předat dál i podporu, které se mu dostalo od misionářů. Díky svým dětem má zároveň naději, že bude za čas moci na zasloužený odpočinek. V Libérii totiž lidé po skončení práce důchod nedostávají. „Jsem si jistý, že se o mě děti postarají. Mohou. Mají totiž dobré vzdělání a dobrou práci, takže to zvládnou,“ uzavírá Emmanuel.

LL a arcidiecézní pouť rodin

31. srpna se bude konat arcidiecézní pouť rodin na svatý Hostýn, tentokrát na téma: **povolání – MISIONÁŘ.** Poutní mši svatou bude celebrat Mons. Jan Graubner v 10:15 hodin. **Všechny vás srdečně zveme i na setkání s týmem Likvidace lepry!**

Pomozte nám ušetřit

Stále se snažíme hledat lepší, efektivnější a méně nákladnější způsoby komunikace. Používáte-li e-mail a rádi byste jej používali při komunikaci s námi, prosíme, napište nám na LL@lepra.cz. **DĚKUJEME!**

MISIONÁŘ MALOMOCNÝCH

Vydává: Likvidace lepry, Josefská 43/4, 118 00 Praha 1

Tel. 222 514 201, mob.: 603 555 995, e-mail: LL@lepra.cz
Texty: Marie Dvořáková, Lubomír Hajas, Klarissa Baníková, Tomáš Kutíl
Grafika: Lucie Dezortová

Misionář malomocných je vydáván jako periodická tiskovina se souhlasem Ministerstva kultury, ev. č. E6706.

Pouhých DVĚ STĚ KORUN může člověku změnit život!

Náklady na léčbu malomocenství v raném stádiu představují přibližně 200 korun. Základní léčba pacienta s tuberkulózou stojí přibližně 1400 korun.

Nebojme se pomáhat!
Konto LL: 2400259272/2010

Rádi uspořádáme přednášku i pro vás!

Dílo Likvidace lepry již více než 27 let pomáhá léčit a zmírňovat bolest lidí žijících v Indii, Africe a Jižní Americe.

Malomocenství představuje i dnes utrpení pro mnoho nemocných, navíc je spojené se stigmatem vyloučení ze společnosti. Témata jako pomoc člověku v nouzi, rozvojová spolupráce, chudoba a kvalita života v rozvojových zemích jsou stále aktuální.

Kontaktujte nás na telefonním čísle: 603 555 995 nebo e-mailové adrese: LL@lepra.cz.

Informace o zpracování osobních údajů

Likvidace lepry posílá na adresy svých dárců tento časopis Misionář malomocných, aby s nimi mohla jeho prostřednictvím přímo komunikovat. Protože časopis rozesíláme na adresy dárců, jde o zpracování jejich osobních údajů podle platných právních předpisů, zejména evropského nařízení GDPR. Základem pro jejich zpracování je oprávněný zájem Likvidace lepry komunikovat se svými dárci, který se podle nařízení GDPR označuje jako „přímý marketing“. Tímto Vás informujeme o tom, že vždy máte možnost rozhodnout se, že časopis dostávat nechcete. Pokud nám to dáte vědět, ihned Vás vyškrtne ze seznamu odběratelů a časopis Vám chodit přestane.

Více informací o zpracování osobních údajů najdete na stránkách www.lepra.cz.

Likvidace lepry
Josefská 43/4, 118 00 Praha 1

č. účtu: u FIO banky
2400259272/2010

Váš variabilní symbol naleznete na listu s adresou.